

El dalai-lama abraça Lobsang Sangay, ahir a Dharamshala, a l'Índia ■ HARISH TYAGI / EFE

El nou líder polític del Tibet promet alliberar el país del colonialisme xinès

■ Lobsang Sangay anuncia que continuarà la via autonomista ■ Succeeix com a primer ministre tibetà el dalai-lama, que es manté com a cap espiritual

Laia Gordi

Pequín

Lobsang Sangay, professor de dret de la universitat Harvard, va jurar ahir el càrrec de primer ministre del govern tibetà a l'exili. En una celebració històrica, ja que és la primera vegada que se separa la figura de líder polític de la del líder espiritual —continuarà sent el dalai-lama—, Sangay va prometre alliberar la seva pàtria del colonialisme xinès.

El jurament va tenir lloc a Dharamshala, a l'Índia, seu de les autoritats tibetanes a l'exili. El nou *kalon tripa* també va voler explicar que defensa el principi de no-violència i que continuarà "la via del mig", la via política del 14è dalai-lama, que no busca la independència del Tibet sinó "una autonomia significativa".

El nomenament és fruit d'unes eleccions ce-

La Xina intenta col·locar el seu 'panchen-lama'

Les autoritats xineses organitzen una estada formativa al monestir tibetà de Xiahe, a la província de Gansu, per al *panchen-lama* xinès, com l'anomenen els tibetans. És l'enèsim intent del govern de Pequín d'acostar el jove de vint-i-dos anys escollit per la Xina a la població tibetana, que, en canvi, venera el *pan-*

chen-lama escollit pel dalai-lama. Tots dos van ser elegits el 1995, però el nen assenyalat per Tenzin Gyatso va ser segrestat amb la seva família per les autoritats xineses, que asseguren que viuen en llibertat amb identitats falses "per protegir-ne la intimitat".

Pequín reconeix el dalai-lama com a líder religiós del

Tibet, però no com a representant polític. Per això el govern xinès no vol tenir cap contacte amb el flamant primer ministre tibetà, perquè representa un govern que considera il·legal. Aquest juliol, el vicepresident xinès, Xi Jinping, proper president de la Xina, va instar el Tibet a "aixafar el separatisme".

La xifra

43

anys té el successor polític del dalai-lama. Lobsang Sangay és professor universitari a Harvard.

lebrades al març entre la comunitat exiliada, i després que el dalai-lama decidís retirar-se parcialment de la vida pública i solucionar per mitjà de la

Les dates

20.03.11

Hi va haver eleccions entre els tibetans exiliats, després que Tenzin Gyatso decidís resoldre la seva successió.

democràcia la qüestió de la seva successió. Sangay té 43 anys, va néixer a l'Índia i no ha pogut visitar mai el Tibet. D'altra banda, el govern tibetà a

25.04.89

Va néixer Gedhun Choekyi Nyima, el 'panchen-lama' que el dalai-lama va triar com a successor espiritual el 1995.

l'exili no és reconegut per cap estat, i la seva legitimitat davant dels ciutadans tibetans, sense el catorzè dalai-lama, podria ser qüestionada. ■

OPINIÓ

Xavier Ferrer
Economista i politòleg

Obligats a entendre'ns

La crisi econòmica que vivim fa estralls en diversos àmbits de la societat, des dels particulars i empreses fins als mateixos estats a través de les dificultats per finançar el deute sobirà. En aquest escenari, hem pogut comprovar les dificultats polítiques que han tingut els EUA per trobar una solució a l'ampliació de límit del seu inflat deute sobirà i les consegüents valoracions del món polític, la Xina inclosa, i dels mercats, a la tímida solució de compromís a què van arribar republicans i demòcrates. Tot plegat ha generat una falta de confiança en el futur econòmic i en la capacitat de creixement dels EUA i de la Unió Europea, fet que ha provocat el nerviosisme dels inversors i les consegüents turbulències en els mercats del deute sobirà i les borses. La impressió és que no n'hi ha prou amb les receptes de reducció de les despeses dels estats endeutats, pel fet que aquest remei, que aportaria a mitjà i a llarg termini una reducció del deute, no és suficient per generar el creixement de l'economia. D'altra banda, en el món globalitzat, el que passa en un racó de món afecta tots els altres, de manera que la solució a aquests problemes, perquè sigui eficaç i efectiva, ha de ser també global, amb l'acord i el consens dels estats importants del món i dels diferents actors, com són els polítics i els inversors, i, a més, s'han de fer tots els possibles perquè el que es de-

La cancellera Angela Merkel, amb Sarkozy i el primer ministre grec, Giorgios Papandreu, el juliol a Brussel·les ■ EFE

cideixi sigui creïble per a la ciutadania. Així, per evitar situacions conflictives i de conseqüències nefastes com per exemple les que van provocar el crack del 1929, es fa imprescindible i necessària la col·laboració del món polític, del financer, dels inversors i dels actors socials. És un d'aquells moments en què s'ha de fer una crida a la responsabilitat de tothom, de tenir sentit d'estat, de ser generosos i pensar més en el bé general que en el privat, i també, si cal, de saber renunciar a privilegis a favor del bé comú. En l'àmbit de la UE, cal concretar un govern econòmic comú i avançar cap a la unió política, i sobretot evitar els nacionalismes estatals, tan presents aquests dies i que tant de mal han portat històricament a Europa. I, en l'àmbit general, caldrà afrontar les reformes estructurals i de regulació que calguin per fer més sostenible el sistema. Cal cercar l'estabilitat econòmica i política que permeti

solucionar l'endeutament dels estats i el privat, reduir les diferències socials i econòmiques dins d'un mateix estat i entre els diferents estats, donar resposta a les crisis d'aliments com la que pateix Somàlia, equilibrar la demografia, gestionar la immigració i la producció energètica, i garantir les llibertats individuals i col·lectives. Ja sé que tot plegat sembla una carta als Reis, però és que si no s'afronten aquests reptes potser quan ho vulguem fer ja no hi serem a temps. Cal que els diversos actors s'entenguin per dissenyar un món millor i més just, un món sostenible.

En la crisi, cal sentit d'estat i renunciar a privilegis en favor del bé comú